

Att ta emot Jesus på rätt sätt

[Spara som PDF](#)

Återigen vill jag använda Gamla testamentets (GT)

texter om det judiska folkets historia och öde som en slags profetisk utgångspunkt till att bättre förstå den kristna tron. Och här skall vi då sätta fokus på den enskilda individens frälsning.

Rubriken på denna text kunde kanske istället ha varit denna: *Att äta påskalammet på rätt sätt*. Eller kanske denna: *Att "äta" Jesus på rätt sätt*. Läs vidare så förstår du nog vad jag avser.

Judarnas bortglömda påskfirande

Judarnas påskhögtid ger oss starka profetiska förebilder till Jesu försoningsgärning. Gud hade befallt judarna att varje år fira påsk på föreskrivet sätt, och vi förstår vikten av det när vi vet vad detta drama pekade fram mot. Judarna slaktade under påsken ett felfritt lamm som offer för sina synder. Detta förebådade det fullkomliga offer som Jesus utförde på korset. Han offrade sitt liv en enda gång för alla människors synder, gjorda och kommande. Efter hans försoningsgärning behövs inga mer offer.

Ifrån Kungaböckerna och Krönikeböckerna i GT kan vi dock förstå att det judiska folket inte fortsatte att fira påsken på det sätt som Mose hade föreskrivit. Det kom av sig ganska snabbt efter att judarna hade intagit det heliga landet, och istället blandade de i sin tro och vardag in mycket av hednafolkens seder, riter och avguderi.

Påsk-väckelse bland judarna!

Som du säkert vet delades landet Israel upp i två riken med varsin kung strax efter kung Salomos tid. Dessa två riken var Israels rike och Juda rike. Hiskia tillsattes som kung i Juda ca. 130 år före det att Babels kung intog Jerusalem och förde bort folket till den 70 år långa fångenskapen. Han var – till skillnad från de

flesta andra kungarna i Israel och Juda – en stor reformator av den judiska tron. Hiskia rensade ut avgudar och riter som inte tillhörde judendomen. Han återinförde också påskfirandet på ett korrekt sätt. Vi läser ifrån GT:

2 Krön 30:5: "Och de beslöt att ropa ut i hela Israel, från Beer-Sheba ända till Dan, att man skulle komma och fira Herrens, Israels Guds, påsk i Jerusalem. **Ty de flesta hade inte firat den, så som det var skrivet.** Ilbuden begav sig av med breven från kungen och hans furstar, och de drog genom hela Israel och Juda enligt kungens befallning. De sade: 'Ni Israels barn, vänd om till Herren, Abrahams, Isaks och Israels Gud. Då skall han vända om till den kvarleva av er som har räddats undan de assyriska kungarnas hand. Och var inte som era fäder och bröder, som var trolösa mot Herren, sina fäders Gud, så att han utlämnade dem åt ödeläggelse, som ni själva har sett. Var alltså nu inte hårdnackade som era fäder, utan räck Herren er hand och kom till hans helgedom, som han har helgat för evig tid, och tjäna Herren, er Gud, så skall hans brinnande vrede vändas från er. Ty om ni vänder om till Herren, skall era bröder och era barn finna barmhärtighet hos dem som håller dem fångna, så att de får vända tillbaka till detta land. **Ty Herren, er Gud, är nådig och barmhärtig, och han skall inte vända sitt ansikte från er, när ni vänder om till honom.**' "

Här var det alltså frågan om ett starkt väckelserop från självaste kungen i Juda, och många lyssnade till budskapet. Men som alltid när Guds Ord förkunnas rent och klart, så fanns det även bespottare bland Guds folk på Hiskias tid:

2 Krön 30:10-11: "Ilbuden for från stad till stad i Efraims och Manasses land och ända till Sebulon. **Men man skrattade åt dem och hånade dem.** Dock fanns det några i Aser, Manasse och Sebulon som ödmjukade sig och kom till Jerusalem."

I den stora folkskara som sedan samlades till påskfirandet i Jerusalem fanns det alltså många som av gammal och kanske nedärvd vana hade ätit påskalammet på ett felaktigt sätt – om alls! Därför var de inte rena inför Gud. Men Hiskia agerade som en sann väckelseförkunnare och kallade folket till omvändelse och till att ta emot påskens rening på föreskrivet sätt. Då skulle folket bli förlåtet och helat.

2 Krön 30:18-20: "Det var en stor del av folket, många från Efraim och Manasse, Isaskar och Sebulon, **som inte hade renat sig utan åt påskalammet på annat sätt än som var föreskrivet**. Men Hiskia hade bett för dem och sagt: 'Herren, den gode, må förlåta var och en som har vänt sitt hjärta till att söka Gud, Herren, sina fäders Gud, även om han inte är ren efter helgedomens ordning.' **Och Herren hörde Hiskia och helade folket.**"

Vi kan också observera att det inte endast var judar som kom till påskhögtiden, även andra folk kom:

2 Krön 30:25: "Hela Juda församling gladde sig med prästerna och leviterna, och det gjorde också hela den församling som hade kommit från Israel, liksom de **främlingar** som hade kommit från Israels land eller som bodde i Juda."

Och ett sådant påskfirande som kung Hiskia förde folket tillbaka till hade man inte sett till i Jerusalem på mycket länge:

2 Krön 30:26: "Glädjen var stor i Jerusalem, ty alltsedan Israels kung Salomos, Davids sons, tid hade inte något sådant som detta skett i Jerusalem."

Vad kan vi då få ut av detta?

Vi bör begrunda de profetiska budskap som dessa texter i Bibeln ger oss. I denna kristendomens era är det nämligen precis på motsvarande sätt hur det var med judarna före fångenskapen i Babylon: **de flesta** av judarna hade inte firat påskan så som det var föreskrivet. Påskfirandet hade snabbt eroderat sönder så att det hade förlorat sin innebörd och kraft. Dessutom fanns det en mängd otillåtna riter och avgudar bland det judiska folket.

I slutet på 1800-talet och början av 1900-talet fanns det förhållandevis många sant evangeliskt troende kristna i vårt land. De var omvända kristna som förstod evangeliet och "åt påskalammet på föreskrivet sätt"; de hade tagit emot Jesus på rätt sätt och levde i tron så som Bibeln visar. Detta blev till stor välsignelse för vårt land! Men med åren har denna tro både tunnats ut och fått inblandning av främmande innehåll. Många som kallar sig kristna idag rör sig med kristna former och med den kristna vokabulären, men man är inte kristen på det sätt som Gud

föreskrivit. Man går kanske till de snyggt regisserade gudstjänsterna och lägger en slant i kollekten men saknar den vardagliga gemenskapen med Gud. Man talar kanske lite om Jesus och lite om Gud, men äter mycket sällan av det dagliga manna som Bibeln skall vara. Man "äter" istället en hel del annat som inte har med en sund kristen tro att göra. Andra brassar på utifrån olika lanserade "kristna" metoder och menar sig vara riktiga gudsmän eller stridsmän för Gud. MEN, de flesta har inte tagit emot Jesus på föreskrivet sätt och har inte omvänt sig till Gud. Man lever inte i linje med evangeliet. Man "äter inte påskalammet" på rätt sätt. Det är kanske därför som Jesus sa att "den port är trång och den väg är smal som leder till livet, och det är få som finner den" (Matt 7:14). Och detta är mycket sorgligt, både för varje enskild individ och för hela vårt land. I detta ser jag en hotbild växa fram som liknar den som GT:s profeter varnade det judiska folket för!

Väckelse

Men mitt i judarnas avfall bidrog Judas kung Hiskia till en väckelse i landet, en väckelse som blev som en frisk andpaus i den nedåtgående avfallsspiralen. Hiskias nitälskan för Gud och Guds ordning smittade av sig under hans regeringstid.

En äkta väckelse kan vi **inte** få bara för att vi säger att det är väckelse eller att det skall bli väckelse. En "profetia" om väckelse ger inte heller väckelse. Väckelse kan det bara bli om ett sant budskap om omvändelse förkunnas och det sanna evangeliet erbjuds till försoning för människors synd. När folk hörsammar den kallelsen och det budskapet blir det väckelse. På motsvarande sätt var det under Hiskias dagar.

Ett sant väckelsebudskap handlar om att kalla människor till omvändelse till Gud och att på ett korrekt sätt presentera Jesus och evangeliet för att människor skall få frid med Gud och bli frälsta till evigt liv. Allt detta måste vara baserat på det evangelium som Bibeln visar oss. Har en förkunnare inte rätt förstått evangeliet kan denne inte förkunna ett sant väckelsebudskap. Och med ett korrumpert eller urvattnat budskap finns då risken att åhörarna inte kan ta emot "påskan" och Jesus på rätt sätt, och då riskerar att inte bli renade (försonade) och inte få frid med Gud. Ytterst sett står det eviga livet hos Gud på spel!

En förkunnelse utan uppmaning till omvändelse till Gud är alltså inte ett sant väckelsebudskap. Och en förkunnelse utan det sanna evangeliet är inte heller ett sant väckelsebudskap. Omvändelse innebär att man lägger ner sitt *egenliv* för Gud och ber honom att var Gud i sitt liv istället för man själv. Man vill då inrätta

sitt liv efter Guds ordning. Ett sant evangelium talar om att vi blir **förklarade** rättfärdiga inför Gud om vi sätter vår frälsningsförtröstan till Jesus och hans försoningsgärning på korset; att Jesu korsdöd för våra synder är det enda som räknas för vår eviga frälsning; att våra egna ansträngningar och gärningar inte har något värde alls när det gäller frälsningen.

Som vi såg i texterna från GT ropade kung Hiskia ut ett väckelsebudskap – efter den tidens ordning. Både ”kyrkfolk” (judar) och ”utomstående” (icke-judar) kom med ett omvändelsens sinnelag till Hiskias ”väckelsemöte”. De var ångerfulla och ville nu ”äta påskalammet” på föreskrivet sätt. Och när prästerna sedan välsignade folket och bad för dem så blev deras röster hörda i Guds heliga boning (2 Krön 30:27). Det blev till en sann väckelserörelse!

Det är inte kört!

Vi kan från GT:s berättelse också lära oss att det aldrig är kört om vi gjort fel. Om vi tidigare tagit emot Jesus på fel sätt via ett korrumpert eller urvattnat budskap, då finns ändå alltid chansen till omvändelse och att på föreskrivet sätt börja ”äta påskalammet”. Folket som kom till Hiskias påskfirande hade tidigare sysslat med allehanda avguderier och stolligheter. Men när de omvände sig och hörsammade kallelsen till ett korrekt påskfirande, då blev de renade och välsignade av Gud.

Självklart ser våra vägar fram till Jesus olika ut, och så måste det få vara. Gud leder inte alla fram till frälsningen på samma sätt. Men omvändelse till Gud kan man inte fuska med och evangeliets innehåll kan man inte förändra eller banta ner. Därför är en helt bibelförankrad kristen tro det enda möjliga om vi skall kalla den kristen.

Så vi bör alla lägga lite tid och möda på att förstå och ta emot evangeliet på rätt sätt. Har du redan gjort det så är det mycket bra, men vandringen som kristen innebär ändå att man kontinuerligt söker Gud och hans väg i livet. Bibelläsning och bön är viktigast. Om du tycker Bibeln är svår och inte vill läsa här i BibelFokus, så läs gärna böcker av Sveriges kanske varmaste väckelseförkunnare, Carl-Olof Rosenius. Han tydliggör evangeliet och vägen till frälsningen på ett mycket enkelt men kraftfullt sätt. Jag rekommenderar också böcker och [inspelningar av Sven Reichmann](#) för ännu djupare studier. Det kan även vara värdefullt och uppfriskande att läsa böcker av väckelseförkunnaren Frank Mangs.

Må Herren vår Gud vägleda dig i allt!

/Lennart

Läs vidare:

- [Vägledande undervisning](#)